یادداشت

آفریقا، فرصت تازه ایران

عبدالرسول خلیلی . استاد دانشگاه

● همایش معرفی فرصت‌های همکاری اقتصادی و تجاری ایران و آفریقا با هدف رویکرد عملیاتی برای توسعه تجارت با کشورهای آفریقایی برگزار شد. قاره آفریقا از حیث منابع زیرزمینی، یکی از غنی‌ترین قاره‌های جهان است. تقریبا تمام الماس جهان و بیش از یک‌سوم طلاهای کشف‌شده متعلق به این قاره است. همچنین بعضی از سرشارترین منابع مس جهان در غرب دریاچه‌های داخلی آن قرار دارد. در شرایط فعلی، که در بسیاری از مناطق جهان بحران اقتصادی حاکم است، منطقه آفریقا محل مناسبی برای کسب درآمد و ثروت است. به‌نظر می‌رسد هم‌اکنون نرخ متوسط رشد اقتصادی در آفریقا شش درصد است و پیش‌بینی می‌شود GDP قاره آفریقا تا سال ۲۰۲۰ به ۲.۶ تریلیون دلار برسد. بسیاری از کشورهای آفریقایی توانسته‌اند توفیقات خوبی در ثبات‌بخشی به اقتصاد و پایدارکردن رشد اقتصادی داشته باشند. در میان ۱۰ کشور دارای بیشترین رشد اقتصادی جهان، شش کشور در قاره آفریقا قرار دارند. هم‌اکنون وضعیت این کشورها به لحاظ اقتصادی، با وضعیت ۳۰ سال پیش چین و ۲۰ سال پیش هند مقایسه می‌شود؛ هرچند وابستگی به کمک‌های خارجی، یکی از نکات منفی اقتصادی در آفریقا بوده؛ به‌طوری‌که این وابستگی باعث آسیب‌پذیری این کشورها، افزایش بدهی‌ها، افزایش تورم و وابستگی به وضعیت اقتصادی کشورهای کمک‌کننده می‌شود. طبق آمار موجود، سهم کمک‌های خارجی در قاره آفریقا، از ۶۳ درصد GDP در سال ۲۰۰۰ به ۲۲ درصد در سال ۲۰۱۲ رسیده است. با وجود اینکه هنوز کشورهای آفریقایی بدون دریافت کمک‌های خارجی قادر به مدیریت نیازهای اقتصادی خود نیستند، اما کاهش وابستگی به این کمک‌ها درمجموع دستاورد بزرگی برای این قاره است. هم‌زمان وابستگی کشورهای آفریقایی به منابع طبیعی، یک نگرانی بزرگ برای این قاره است. این وابستگی ضمن ازبین‌بردن منابع خام این کشورها، صدمات بزرگی برای محیط زیست ایجاد می‌کند و نیز باعث توان‌نگرفتن صنایع این کشورها شده است. نشست سران اتحادیه آفریقا درباره توسعه پایدار در سال ۲۰۱۲ در حقیقت پاسخی به این نگرانی بود. در این نشست، تصمیم گرفته شد تا با کاهش نقش مواد خام طبیعی در رشد اقتصادی، گسترش صنایع تکمیلی و توجه به آثار زیست‌محیطی فعالیت‌های اقتصادی مورد توجه قرار گیرد. بانک توسعه آفریقا نیز در همین سال درباره روند بهره‌گیری از منابع طبیعی هشدار داد و از کشورهای غیرآفریقایی که در آفریقا فعالیت اقتصادی دارند خواست تا سیاست‌های اقتصادی خود را در قاره آفریقا به‌گونه‌ای تنظیم کنند که به منابع طبیعی آنها صدمه‌ای وارد نکرده و درعین‌حال تقویت‌کننده اقتصادهای ملی و توسعه پایدار و صنعت در این کشورها باشد. توجه به انرژی‌های تجدیدپذیر در برخی کشورهای آفریقایی، یک موضوع نویدبخش در این قاره و به‌ویژه فعالان اقتصادی ایرانی در این قاره است. آفریقای‌جنوبی با افزایش سهم انرژی‌های تجدیدپذیر خود در تولید برق، تا سال ۲۰۳۰ به ۱۴ درصد، از دنبال‌کنندگان این برنامه‌هاست. در کنیا نیز در سال ۲۰۱۲ سرمایه‌گذاری عمده‌ای در زمینه تولید انرژی‌های نو صورت گرفت و در اتیوپی در سال ۲۰۱۲ نخستین نیروگاه تولید برق بادی به بهره‌برداری رسید. در دهه دوم قرن بیست‌ویکم، میزان تجارت و سرمایه‌گذاری در آفریقا نیز شاخص‌های مثبتی را نشان می‌دهد. میزان تجارت چین با آفریقا از ۱۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۰ به ۱۶۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۲ رسید و چین به نخستین شریک تجاری آفریقا تبدیل شده است. سال ۲۰۱۴، میزان تجارت چین و آفریقای‌جنوبی به ۶۰میلیاردو ۳۰۰ میلیون دلار رسید و آفریقای‌جنوبی برای پنجمین سال متوالی، بزرگ‌ترین شریک تجاری چین در آفریقا شد و چین هم برای شش سال متوالی، بزرگ‌ترین شریک تجاری، بزرگ‌ترین بازار صادرات و بزرگ‌ترین منشأ واردات آفریقای‌جنوبی شده است. ارزش تجارت آمریکا با آفریقای زیر صحرا نیز در این سال ۳۲ درصد افزایش داشته است. هم‌اکنون فقط در آفریقای‌جنوبی حدود ۶۰۰ شرکت آمریکایی فعال هستند. سرمایه‌گذاری کشورهایی مانند آمریکا، چین، ژاپن، هند، برزیل، روسیه و نیز کشورهای اروپایی در آفریقا افزایش‌های درخورتوجهی یافته است. میزان سرمایه‌گذاری خارجی در کشورهای آفریقایی از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۲ شش برابر شد. هم‌اکنون چین یکی از سرمایه‌گذاران اصلی در قاره آفریقاست. در سال ۲۰۱۲ میزان سرمایه‌گذاری چین در این منطقه به بیش از ۱۵ میلیارد دلار رسید؛ درحالی‌که یک دهه پیش میزان سرمایه‌گذاری چین در آفریقا به ۵۰۰ میلیون دلار نمی‌رسید. یکی دیگر از تحولات امیدبخش آفریقا، شکل‌گیری سازوکارهای تجارت درون‌منطقه‌ای است. شعار اصلی سران اتحادیه آفریقا به تقویت تجارت درون‌قاره‌ای اختصاص دارد. بازارهای اقتصادی مانند کومزا (COMESA) و اکوواز (ECOWAS) پدیده‌هایی هستند که در دهه‌های گذشته شکل‌گیری آنها غیرممکن می‌نمود. هم‌اکنون ۱۵ درصد کل تجارت آفریقای زیر صحرا مربوط به تجارت درون‌منطقه‌ای است. این فرصت‌ها نیز پیش‌روی دیپلماسی اقتصاد ایران پس از برجام قرار دارد. کارآمدی این دیپلماسی می‌تواند اقتصاد ایران را از مهجوری به مشتاقی برای حضور فعال و مولد تبدیل کند. به علاوه می‌تواند با جذب سرمایه‌گذاری و تعامل با بخش خصوصی قاره آفریقا زمینه‌های مشترکی را برای فعالیت اقتصادی پیش‌روی سفرای آفریقایی در ایران و سفیران ایرانی در کشورهای آفریقایی به‌وجود آورد.

تحلیل کارشناسان از وضعیت اقتصادی ایران با تمدید قانون وضعیت فوق‌العاده ملی آمریکا

نامه اوباما به کنگره درباره ایران

عکس: Reuters

شرق: روابط ایران و آمریکا که دیرگاهی دچار مشکل بود، حالا کمی رو به بهبودی رفته است. گویا مذاکرات بر سر مسائل هسته‌ای که نتایج مثبتی را به نمایش گذاشته، بستری شده تا این دو کشور برای تغییر روابط خود -البته در حوزه اقتصادی- دست به اصلاحاتی بزنند. پذیرش برجام با تمامی قواعدی که بر آن حکم می‌راند نیز دراین‌راستا قرار گرفته است. اگرچه آمریکا به تعهدات خود در توافق وین عمل کرده و لغو تحریم‌ها را در روز تصویب برجام اعلام کرده است، اما بااین‌حال، قانون «وضعیت فوق‌العاده ملی آمریکا» علیه ایران تمدید شده است. سه‌شنبه ۱۹ آبان، کاخ سفید خبر از ارسال نامه‌ای از طرف اوباما به کنگره آمریکا داد که طبق آن، رئیس‌جمهور آمریکا خواهان تمدید قانون «وضعیت فوق‌العاده ملی آمریکا» نسبت به پرونده ایران شد. در نامه‌ای که باراک اوباما برای کنگره فرستاده، آمده «روابط ما با ایران هنوز به حالت عادی بازنگشته است». پیش از این نیز رویترز در روز جمعه (۱۷ مهر، ۹ اکتبر) گزارشی را منتشر کرده بود که طبق آن، دولت باراک اوباما از طریق کانال‌های خصوصی به دولت‌های خارجی و بانک‌های ایالات متحده متذکر شده که با وجود دستیابی به توافق هسته‌ای، ازآنجایی‌که هنوز اجرای آن رسما آغاز نشده، تحریم‌ها علیه ایران همچنان پابرجا بماند و آنها نباید برای معامله با ایران یا سرمایه‌گذاری در این کشور شتاب‌زده عمل کنند. براساس این گزارش در پیام خصوصی دولت آمریکا درباره تحریم‌ها علیه ایران، به کمپانی‌های غربی هشدار داده شده که برای سرمایه‌گذاری در صنعت نفت و دیگر حوزه‌های اقتصادی ایران عجولانه عمل نکنند و منتظر بمانند تا این کشور اجرای کامل مفاد توافق جامع هسته‌ای را آغاز کند. حالا هم با انتشار این خبر از سایت کاخ سفید، به نظر می‌رسد برخی از تحریم‌هایی که علیه ایران وضع شده بود، همچنان پابرجا بماند. البته نباید از این نکته غافل شد که در مذاکرات برجام نیز از سوی دو طرف، مذاکرات تنها بر محور مسائل هسته‌ای پذیرفته شده بود و لغو تحریم‌ها که منتج از برجام خواهد بود، ارتباطی با تحریم مستقل این کشور علیه جمهوری اسلامی ایران ندارد. علاوه بر آنکه در متن توافق برجام غیر از موارد ذکرشده تحریمی (مثل نفت، کشتیرانی، بیمه) در دیگر موارد تجارت با اشخاص آمریکایی هنوز با مانع مواجه است. جیمی کارتر، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا در سال ۱۹۷۹ برای نخستین‌بار این قانون را اجرائی کرده بود. این قانون که به فرمان اجرائی ۱۲۱۷۰ مشهور است به دولت آمریکا اجازه می‌دهد که برای مقابله با تهدیدات خارجی دست به استقرار وضعیت اضطراری ملی بزند. این فرمان بخشی از مقدورات ریاست‌جمهوری آمریکا در امور اقتصادی در عرصه بین‌المللی موسوم به (IEEPA) است. درنتیجه وضعیت در قبال ایران نیز می‌تواند هر سال تمدید شود یا این درخواست از سوی رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده آمریکا به کنگره نرود و خودبه‌خود از اعتبار ساقط شود. «وضعیت فوق‌العاده ملی آمریکا» ازجمله به دولت آمریکا اجازه می‌دهد تا همچنان به توقیف بخشی از دارایی‌های ایران در ایالات متحده ادامه دهد. بعد از دستیابی به توافق، این قانون که هرساله در زمان معینی تمدید می‌شود، این بار هم از سوی رئیس‌جمهور آمریکا تمدید شده است. این در حالی است که به دنبال تسخیر سفارت آمریکا در ایران، قوانین بروکراتیک اینچنینی در آمریکا معمول است.

۲ مسیر مختلف در مذاکرات ایران و آمریکا

محسن بهرامی‌ارض‌اقدس، مشاور معاون اجرائی رئیس‌جمهور نیز در گفت‌وگویی با «شرق» تأکید کرد موضوعات مربوط به روابط ایران و آمریکا در دو مسیر مستقل در حال پیگیری است و نباید پیوندی میان این دو قائل شد. بهرامی‌ارض‌اقدس با اشاره به این دو مسیر مستقل، گفت: یکی از این دو مسیر به قطع‌نامه‌ها و تحریم‌های مربوط به مسئله هسته‌ای بازمی‌گردد که در قالب طرح توافق با ۱+۵ مسیر خود را طی می‌کند. شورای امنیت سازمان ملل به درخواست آمریکا آن را تصویب کرده و رئیس‌جمهور آمریکا نیز آن را ابلاغ کرده است. همچنین در مجلس ایران نیز تصویب شده و مسیر اجرائی خود را طی می‌کند و امیدواریم هرچه زودتر عملیاتی شود. لغو تحریم‌های ناشی از مسائل هسته‌ای در زمره این توافق است. وی با اشاره به مسیر دومی که باید مورد مذاکره قرار گیرد گفت: برخی از مشکلات به مسائل هسته‌ای ایران مرتبط نیست و حتی قطع‌نامه‌ها و تحریم‌هایی خارج از چارچوب مسائل هسته‌ای مطرح بوده که آن نیز روال خود را طی می‌کند. از ابتدا هم بنا بود که این مذاکرات فقط در قالب مسائل هسته‌ای و در این چارچوب باشد و به مسائل و مشکلات دیگر میان ایران و آمریکا نپردازد. او تأکید کرد نباید پیوندی بین این دو موضوع قائل شد، چراکه ممکن است مسائل مربوط به برجام را در کشور تحت‌تاثیر قرار دهد.

چرا خودتحریمی کنیم؟

علی‌نقی خاموشی، رئیس اسبق اتاق بازرگانی ایران در این رابطه به «شرق» گفت: حل مشکل ایران و آمریکا فعلا ادامه دارد و نباید از مشکلاتی که در بین مذاکرات رخ می‌دهد دلخور شد. تحریم ناشی از «وضعیت فوق‌العاده ملی آمریکا» نیز حل خواهد شد اما نیازمند مذاکره است. به گفته خاموشی این یک دعوای داخلی در آمریکاست و اوباما این درخواست را به کنگره داده اما نه برای رأی‌گرفتن، زیرا او فکر می‌کند که رأی نمی‌آورد. نظر اوباما این است که کنگره نظر منفی دهد تا این تحریم ادامه نیابد، اما ممکن است با توجه به آنچه در گذشته اوباما درباره ایران خطاب به کنگره گفته بود مبنی بر اینکه روابط آمریکا با ایران هنوز عادی نشده است، احتمالا این وضعیت باز هم در کنگره رأی خواهد آورد.

خاموشی درباره اینکه آیا تمدید این وضعیت اثر سوئی بر اقتصاد ایران خواهد گذاشت نیز گفت: وضعیت اقتصاد ایران مثل قبل خواهد بود با این تفاوت که اروپا دیگر از این تحریم‌ها تبعیت نمی‌کند.

از او درباره ممنوعیت استفاده از کالاهای مصرفی آمریکا که چندی پیش از سوی وزیر صنعت، معدن و تجارت تبدیل به قانون شده است و ارتباط آن با واردات کالاهای اساسی پرسیدیم که در این زمره قرار می‌گیرد یا خیر؛ خاموشی در این رابطه گفت: ما به کالاهای اساسی که از امریکا وارد می‌کنیم احتیاج داریم. چرا خودتحریمی و خودزنی کنیم؟ چیزی که احتیاج داریم و از آمریکا بهتر می‌توانیم بخریم و آمریکا نیز تحریم نکرده، چرا خودمان تحریم کنیم؟ او همچنین تأکید کرد مشکلاتی که در روابط ایران و آمریکا وجود دارد، باید حل شود و تنها راه آن مذاکره است.

خبر

نقدینگی ۸۷۲ هزار میلیارد تومان شد

● **ایسنا:** ابوالفضل اکرمی، مدیرکل اقتصادی بانک مرکزی با اعلام آخرین آمار از میزان نقدینگی گفت: نقدینگی با رشد ۱۱.۵ درصدی در شهریورماه نسبت به اسفند سال گذشته به ۸۷۲ هزار میلیارد تومان رسیده است. میزان نقدینگی شهریور نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۲۳.۵ درصد تغییر دارد.

افزایش نرخ دلار در پاکستان با دلالی

● **فارس:** بانک مرکزی پاکستان در گزارشی، فعالیت صرافی‌های غیرقانونی و مبادله ارز در بازار آزاد را علت اصلی افزایش قیمت دلار در این کشور اعلام کرد. گزارش‌ها نشان می‌دهد قیمت دلار در پاکستان ظرف دو روز گذشته با یک روپیه افزایش به ۱۰۷ روپیه رسیده است. شایعاتی درباره افزایش قیمت دلار در پاکستان منتشر شده که طبق آن قیمت دلار تا چند روز آینده به ۱۱۰ روپیه می‌رسد.

وام ۲۵ میلیونی خودرو هم مالیات خورد

● **مهر:** خودروسازان در محاسبه اقساطی که برای متقاضیان دریافت وام خودرو مشخص کرده‌اند، مالیات بر ارزش‌افزوده را هم اضافه کرده و هر قسط را بر مبنای محاسبه این آیتم مالیاتی از متقاضی دریافت می‌کنند. بر اساس آمار رسمی ارائه‌شده از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت، تاکنون ۴۵ هزار خودرو از سوی خودروسازان به فروش رفته است.

واردات گندم متوقف شد

● **مهر:** علی قنبری، معاون وزیر جهاد کشاورزی از توقف واردات گندم به دلیل بالابودن میزان تولید داخلی خبر داد و گفت: در سال جاری علاوه بر اینکه واردات نخواهیم داشت، صادرات گندم هم آغاز خواهد شد.

طرح خط لوله انتقال گاز به عمان در دست بررسی

● **ایرنا:** حمیدرضا عراقی، معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران گفت: طرح خط لوله انتقال گاز به عمان در دست مطالعه است و با طرح انتقال گاز به منطقه جاست هم‌زمان اجرا می‌شود.

ادامه از صفحه اول

خصوصی‌سازی نافرجام در صنعت نفت

دوم اینکه فرایند کار نشان می‌دهد که طرح در محیطی سالم و با حداقل فساد اداری و سازمانی پیاده‌سازی شده است چراکه در غیر این‌صورت این فرایند فرصتی می‌شد که مانند روسیه (پس از فروپاشی شوروی) مافیاهایی سر برآورند، واحدهای صنعتی و بنگاه‌ها را به ثمن بخس بخرند و به‌جای کارآمدکردن آن به‌دنبال فروش ماشین‌آلات یا زمین یا رانت‌های دیگر حاصله باشند؛ مثلا بنگاه را محملی برای دریافت وام‌های ارزان‌قیمت برای انتقال آن به تجارت‌های دیگر یا گرفتن ماده اولیه و خوراک ارزان یا امتیازات دیگر قرار دهند. سوم اینکه اینک این بنگاه‌های بخش شرقی با رقبای مقتدری در بخش غربی و در کل اروپا مواجه بودند و نمی‌توانستند به امید رانت انحصار، باشند.

اینک پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌های کشور خصوصی‌سازی شده‌اند. البته بیشترین سهام اغلب اینها متعلق به بخش خصوصی واقعی نیست بلکه متعلق به صندوق‌های سرمایه‌گذاری و دستگاه‌های نیمه‌دولتی است که در بسیاری از موارد دستگاه‌های دولتی شدیدا در آنها ذی‌نفع هستند و این ذی‌نفع‌بودن طبعا مانع اعمال کنترل، نظارت و رگولاتوری مستقل و دقیق می‌شود. بنگاه‌های واگذارشده و خصوصا پالایشگاه‌ها در شرایط انحصاری کار می‌کنند، مجموع ظرفیت پالایشی کشور خصوصا در مورد فراورده‌های اساسی و مهم مانند بنزین و گازوییل کمتر از نیاز موجود کشور است و خصوصا در شرایط تحریم امکان واردات هم نیست یا بسیار دشوار است بنابراین پالایشگرهای داخلی خاطرجمعی دارند که هر فراورده‌ای با هر کیفیتی تولید کنند، کشور مجبور به مصرف آن است و بنابراین انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری در جهت ارتقای کیفیت فراورده‌ها وجود ندارد و گفته می‌شود همان میزان تلاش و سرمایه‌گذاری که در گذشته در پالایشگاه‌های دولتی در این زمینه انجام می‌شد هم دیگر نمی‌شود. درحالی‌که سودهای بالایی بین سهام‌داران تقسیم و پاداش‌های گزافی به مدیران پرداخت می‌شود. در پتروشیمی‌ها که قدری بیشتر رقابتی هستند فقدان کنترل، نظارت، رگولاتوری حاکمیتی، تداخل حیطه‌های حاکمیت و تصدی، مانع ارتقای بهره‌وری است و به‌تدریج مافیایی در حال شکل‌گیری که دائم فشار بیاورند که سوخت و خوراک را ارزان‌تر دریافت کنند و پول آن را دیرتر بدهند و با ارز صادراتی آزادتر و راحت‌تر بازی کنند. در پالایشگاه‌ها هم گرایش‌های مشابهی در حال شکل‌گیری است. در پالایشگاه‌ها تا وقتی ظرفیت پالایشی اضافه‌ای در سطح کشور وجود ندارد، همان‌طور که گفته شد، به‌ویژه در شرایط تحریم، این وضعیت ادامه دارد و این نگرانی وجود دارد که عادت به چنین سودهایی در شرایط پس از تحریم نیز مافیاها یا گروه‌های فشار ضد واردات فراورده‌های نفتی را شکل دهد مانند گروه‌های فشار مقتدر صنعت خودرو که هرسال به‌جای ارتقای بهره‌وری و توان رقابتی خود، با شعار ارزشمند حمایت از تولید داخلی و به هر بهانه‌ای، مانع کاهش تعرفه‌های وارداتی شدند، تلاش کنند وضعیت موجود را ادامه دهند.

این‌گونه است که این مدل خصوصی‌سازی دقیقا وارونه عمل کرده و می‌کند.

درباره پتروشیمی‌ها اخیرا شاهد بودیم که در نامه چهار وزیر به رئیس دولت درباره ضرورت و نحوه خروج از رکود، بحث تسامح در قیمت سوخت و خوراک پتروشیمی‌ها یکی از محورهای اساسی نامه بود و اصولا شاید مهم‌ترین محور نزدیک‌کردن دیدگاه این چهار وزیر نیز منافع سازمانی در همین زمینه باشد. درحالی‌که در این نامه به فاجعه بهره‌وری که بنیادی‌ترین یا حداقل یکی از بنیادی‌ترین دلایل رکود کشور و شکل نگرفتن سرمایه‌گذاری و ایجاد اشتغال است هیچ اشاره نشده است. آیا فقدان بهره‌وری و کارآمدی حتی یکی از دلایل پایین بودن کیفیت و بالابودن قیمت تمام‌شده در صنایع خودرو و شیمیایی و پتروشیمیایی و ... نبوده است که وزیران محترم هیچ اشاره‌ای به آن نفرموده‌اند؟

درهرحال به‌نظر من اگر دولت در فرصت‌های پساتحریم و در برنامه ششم توجه بسیار ویژه و محوری به مسئله بهره‌وری نداشته باشد اتفاق مهمی در اقتصاد و صنعت کشور رخ نخواهد داد.

مرحوم «کونوسوکی ماتسوشیتا» در کتاب‌های خود و خصوصا کتاب «نه برای لقمه‌ای نان» به تفصیل توضیح می‌دهد که بعد از جنگ جهانی دوم که قدرت خرید مردم ژاپن پایین بود چگونه صنایع ژاپن با محوریت ماتسوشیتا الکتریک توانستند با ارتقای بهره‌وری و کاهش هزینه‌ها و قیمت تمام‌شده و نه با کاهش کیفیت محصولات خود و بلکه حتی همراه با ارتقاء کیفیت، قیمت‌های خود را با جیب مردم هماهنگ کنند و به خروج کشور از رکود کمک کنند.

مردم ما تا کی باید هزینه ناکارآمدی بنگاه‌های خصولتی یا رانت‌خوار را تحمل کنند؟

***عضو هیأت علمی**
مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی

LEON
Since 1960
Respecting you is our business.

نگاهی نو، خلاقیتی نو، خدماتی نوین
رستوران لئون شعبه نیاوران
خیابان دکتر باهنر(نیاوران)، بعد از مژده، پلاک ۴۰۶
تلفن: ۰۰ ۴۴ ۷۲ ۲۲
www.leon1960.com
higroupplus.com